

РЕШЕНИЕ

№ 2426

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 16.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12282** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл. 148, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката / Наредба № 3/21.03.2013г.

Образувано е по жалба на Г. Г., [населено място],[жк], [жилищен адрес] против Решение № № Ж – 796 от 28.10.2021 г. на КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ, с което е прекратено производството по жалба с вх. № В-11Г-00-18/20.09.2021 г. от г-н Г. Г. срещу [фирма], поради липса на компетентност. В жалбата (възражение) излага становище за незаконосъобразност на постановеното решение и моли същото да бъде отменено. Твърди, че КЕВР е прекратил неправилно производството, в противоречие с правомощията и задълженията съгласно чл.6, т.3,4,5 и 6 ЗРВКУ и чл.7, т.2 и 3 ЗРВКУ. В съдебно заседание се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът - КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ, чрез юрисконсулт И. оспорва жалбата. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано с жалба вх. № В-11Г-00-18/20.09.2021 г. от г-н Г. Г. за имот с адрес:[жк], [жилищен адрес] [населено място] срещу [фирма]

до КЕВР. В жалбата се твърди, че от м. ноември 2020 г. не получава фактури за изразходени количества вода на адреса, а вместо това получава телефонни обаждания за дължимите суми и пита „кой е дал разрешение на [фирма] да прави „изчислен отчет“ във фактурите ми и да определя „реален отчет“ на дата, на която служителите им идват на адреса във време несъобразено с работното време на клиентите.“. Г. Г. желае да получава фактури за потребени водни количества на адреса.

Съобразно изискването на чл. 143, ал. 3 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3/2013 г.) –тъй като жалбата не е подадена чрез оператора, който да извърши проверка и представи становище по нея, с писмо (изх. № В-11Г-00-18/28.09.2021 г.) Комисията е поискала от дружеството извършване на проверка по жалбата и изготвяне на отговор до КЕВР и г-н Г..

В писмо до КЕВР, с копие до жалбоподателя (вх. № В-11Г-00-18/11.10.2021 г.), ВиК операторът уведомява, че са подавани сигнали на 26.01.2021 г. и на 08.04.2021 г. от г-н Г. за неполучаване на фактури на горепосочения адрес, в резултат на което са направени запитвания до фирмата доставчик, която твърди, че фактурите са доставяни до пощенската кутия на адреса. Дружеството уверява, че ще бъде извършена проверка на новата фирма-доставчик (подизпълнителна на ВиК оператора, съгласно сключен на 09.08.2021 г. договор) по спазване на ангажиментите за предоставяне на услугата „Доставка на фактури“, като в зависимост от резултатите ще бъдат предприети съответни действия. ВиК операторът изтъква, че предоставя информация за издаваните фактури и на интернет страницата си, след съответната регистрация, включително и предоставяне на „Електронна фактура“, доставка на фактурите срещу подпис и получаване на хартиена фактура на касите на [фирма]. [фирма] отбелязва, че отчитането на водомер на СВО се извършва по график, а за междинните периоди се определя чрез автоматично придвижване, като след въвеждане на отчетеното показание служебно изчисленият разход се изравнява с реално изразходваните количества питейна вода и информира, че съгласно чл. 23, ал. 6 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор [фирма] (Общите условия), ВиК операторът определя дата за отчет на водомерите поне веднъж годишно в извънработно време. Дружеството посочва, че след 18:00 ч. на 08.10.2020 г. и 08.07.2021 г. адресът е посетен от проверител за отчет на индивидуалните измервателни уреди, но в ап. 71 не е осигурен достъп, а са подадени показания от клиента. ВиК операторът уведомява и за предстоящите отчети по график и съобщава, че информация за това ще бъде поставена на видно място в сградата.

КЕВР приел, че жалбата на Г. Г. не попада в предмета на регулиране по ЗРВКУ, поради което Комисията няма компетентност да я разгледа, предвид разпоредбата на чл. 45 от Наредба № 4/2004 и чл. 66 от Общите условия, в която е определено, че спор между потребител и ВиК оператор се решава по взаимно съгласие чрез преговори между страните или по съдебен ред. С оглед на тези данни с оспореното решение № Ж – 796 от 28.10.2021 г. производството по жалба с вх. № В-11Г-00-18/20.09.2021 г. от г-н Г. Г. срещу [фирма] е прекратено поради липса на компетентност.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Видно от представеното известие за доставяне решение № Ж – 796 от 28.10.2021 г. е получено лично от жалбоподателя на 08.11.2021г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган на 22.11.2021г., поради което съдът намира, че жалбата е подадена от надлежната страна, в законоустановения 14-дневен срок и е допустима за

разглеждане. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията на КЕВР да осъществява регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, възложени ѝ с разпоредбите на чл. 5, ал. 1 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ) и на чл. 10, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), при съобразяване с разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която Комисията разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по ЗРВКУ.

Решение № Ж-796 от 28.10.2021 г. е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) за посочване на фактическите и правни основания за издаването. Същото е постановено в предвидената форма, като при провеждане на административното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон.

В настоящия случай спора се свежда до искането на жалбоподателя, свързано с получаване на фактури от [фирма], както и с извършвания от оператора „изчислен отчет“ във фактурите и определяне на „реален отчет“ на дата, несъобразена с работното време на клиента.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, Комисията разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по ЗРВКУ. Предметът на регулиране на ЗРВКУ е определен в чл. 1, ал. 1 от същия закон. Съгласно тази разпоредба, ЗРВКУ урежда регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационни услуги, извършвани от експлоатационните предприятия за водоснабдителни и канализационни услуги, наричани по-нататък ВиК оператори. ВиК оператори съгласно чл. 2 от ЗРВКУ са всички предприятия с предмет на дейност извършване на ВиК услуги, като ВиК операторите извършват дейността си съгласно изискванията на този закон. Съгласно чл. 6, т. 1 и т. 2 от ЗРВКУ Комисията регулира качеството на ВиК услугите и цените на ВиК услугите. На основание чл. 21 от ЗРВКУ КЕВР провежда контрол за съответствието на бизнес плана на ВиК операторите с изискванията на закона, изпълнението на показателите на качество на ВиК услугите, определени в бизнес плана, прилагането на цените съгласно изискванията по чл. 14, ал. 4 и чл. 19; извършените разходи за постигане на показателите, заложиени в бизнес плана.

В чл. 9, ал. 1 от ЗРВКУ е регламентирано, че Комисията измерва и оценява качеството на предоставяните ВиК услуги чрез показатели за качество. В ал. 2 на същата разпоредба са изброени основните показатели за качество на В и К услугите, както следва: 1. ниво на покритие с водоснабдителни услуги; 2. качество на питейната вода; 3. непрекъснатост на водоснабдяването (непрекъснатост на водоподаването и времетраене на прекъсванията); 4. общи загуби на вода във водоснабдителните системи и срокове за тяхното намаляване; 5. аварии на водоснабдителната система; 6. налягане във водоснабдителната система; 7. ниво на покритие с канализационни услуги; 8. качество на суровите отпадъчни води и на пречистените отпадъчни води; 9. аварии на канализационната система; 10. наводнения в имоти на трети лица, причинени от канализацията; 11. експлоатационни показатели за ефективност; 12. финансови показатели за ефективност; 13. срок за отговор на писмени жалби на

потребителите;14. срок за присъединяване на нови потребители към В и К системите; 15. численост на персонала спрямо брой на обслужваните потребители. Видно от горното, възраженията на Г. относно неполучаване на фактури на адреса не е свързано с достъпността на ВиК услугите и не е сред изброените показатели за качество, за които КЕВР е оправомощена по закон да следи. Независимо от това и въпреки твърденията на жалбоподателя, от извършената проверка от В и К оператора, е установено, че фактури се доставят до пощенските кутии на адреса. Отделно, жалбоподателя е уведомен и за други възможности предоставяни от ВиК дружеството за получаване на информация относно потреблението на предлаганите услуги, което във всички случаи представлява изпълнение на задълженията на оператора. Въз основа на събраните доказателства съдът намира, че Ви К операторът е отговорил в рамките на установения срок, видно от начина на адресиране на кореспонденцията с жалбоподателя, поради което това оплакване съдът намира за неоснователно.

Съгласно чл. 45 от Наредба № 4/2004 г. споровете между операторите и потребителите се решават по съдебен ред, а в § 6 от Преходните и заключителни разпоредби на наредбата изрично е посочено, че указания по прилагане на наредбата дава министърът на регионалното развитие и благоустройството. Следователно спор между жалбоподателя и Ви К оператора във връзка с прилагането на Наредбата остава извън приложното поле на ЗРВКУ и съответно - извън контролните правомощия на КЕВР.

Съгласно чл. 66 от Общите условия за предоставяне на В и К услуги на потребителите от [фирма] всички спорове между Ви К оператора и потребителите се решават по взаимно съгласие чрез преговори между страните, а при непостигане на съгласие - по реда на Глава седма от Общите условия или по съдебен ред. В чл. 58, ал. 3 (Глава седма) от Общите условия е предвидено правото на потребител да сезира КЕВР с жалба, когато не е удовлетворен от отговора на оператора и предприетите от него мерки, както и когато не е получил отговор в срок. Съдът споделя довода на решаващия орган, затова че условие за разглеждане от КЕВР на такава жалба е предметът ѝ да е в съответствие с компетентността на комисията по ЗЕ и ЗРВКУ.

КЕВР не може да излезе извън тази компетентност и да разглежда жалби извън предмета на ЗРВКУ или по актове, чието изпълнение е възложено на други органи. В този смисъл, ЗРВКУ не предоставя правомощия на КЕВР да се произнася по облигационни спорове, свързани с „изчислен отчет“ или „реален отчет“ във фактурите за предоставени В и К услуги, поради което производството пред Комисията правилно е приключило с решение за прекратяване поради липса на компетентност.

С оглед на гореизложеното съдът намира обжалваното решение за законосъобразно, поради което жалбата срещу него се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора и предвид своевременното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, разноски се дължат на ответника, които съдът определя в размер на 500 лв. съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На основание гореизложеното и чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, 63 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. П. Г., [населено място],[жк], [жилищен адрес] против Решение № Ж – 796 от 28.10.2021 г. на КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ, с което е прекратено производството по жалба с вх. № В-11Г-00-18/20.09.2021 г. от г-н Г. Г. срещу [фирма].

ОСЪЖДА Г. П. Г., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране / КЕВР/, сумата в размер на 500.00 лв. /петстотин лева/, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 - дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: